

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 9. februara 2015. godine
Ref. br.:RK767/15

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI147/14

Podnosilac

Avni Ejupi

Ocena ustavnosti
rešenja Vrhovnog suda, Rev. br. 81/2014,
od 16. jula 2014. godine

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Avni Ejupi iz opštine Uroševac.

Osporena odluka

2. Osporena odluka je rešenje Vrhovnog suda, Rev. br. 81/14, od 16. jula 2014. godine, kojom je revizija podnosioca protiv rešenja Apelacionog suda (AC. Br. 4792/12 od 13. januara 2014. godine) odbijena kao neosnovana.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti gorenavedenog rešenja Vrhovnog suda. U svom zahtevu podnosilac ne precizira koja su mu prava i slobode povređena, i koja ustavna odredba posebno potkrepljuje njegov zahtev. Ali, zahteva ocenu pitanja blagovremenosti njegove tužbe.

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon), i pravilu 56 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 3. novembra 2014. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 10. novembra 2014. godine odlukom GJR. KI147/14, predsednik Suda je imenovao sudiju Artu Ramu-Hajrizi za sudiju izvestioca. Istog dana, odlukom KSH. KI147/14, predsednik je imenovao Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Snezhana Botusharova i Kadri Kryeziu.
7. Dana 14. novembra 2014. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva, tražeći da popuni svoj zahtev i dodatna dokumenta.
8. Dana 3. decembra 2014. godine, Sud je dostavio kopiju zahteva Vrhovnom sudu.
9. Dana 18. decembra 2014. godine, podnosilac je podneo Sudu popunjen obrazac zahteva i dodatna dokumenta.
10. Dana 22. januara 2015. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i preporučilo Sudu, u punom sastavu, da proglasi zahtev neprihvatljivim.

Pregled činjenica

11. Počev od 1. jula 2000. do 31. decembra 2001. godine, podnosilac zahteva je bio zaposlen kao referent za opšte pravne poslove u Opštinskoj direkciji za geodeziju, katastar i imovinu u Uroševcu (u daljem tekstu: poslodavac).

12. Dana 8. januara 2002. godine, poslodavac je doneo rešenje (02 br. 77) da ne produži ugovor, sa obrazloženjem da je podnosilac zahteva ozbiljno povredio radne zadatke.
13. Dana 8. januara 2002. godine, na gore navedeno rešenje podnosilac zahteva je uložio žalbu organima poslodavca.
14. Dana 22. februara 2002. godine, obzirom da poslodavac nije blagovremeno odgovorio na žalbu, podnosilac zahteva je podneo urgenciju zbog administrativnog ćutanja.
15. Dana 10. aprila 2002. godine, izvršni načelnik Opštine Uroševac, kao odgovor na urgenciju podnetu od strane podnosioca zahteva, obaveštava podnosioca da nema ubedljivih elemenata za preinačenje rešenja poslodavca za neprodužavanje ugovora.
16. Istog dana, odnosno 10. aprila 2002. godine, podnosilac zahteva je podneo tužbu Opštinskom sudu u Uroševcu za vraćanje na svoje radno mesto.
17. Dana 29. decembra 2006. godine, dok se tužba podnosioca još uvek nalazila u postupku pred Opštinskim sudom u Uroševcu, podnosilac je uložio žalbu Nezavisnom nadzornom odboru Kosova (u daljem tekstu: NNOK).
18. Dana 31. januara 2007. godine, NNOK je odlukom (A. br. 02/195/2006) odbio žalbu podnosioca kao neosnovanu, sa obrazloženjem da je podnosilac podneo tužbu Opštinskom sudu u Uroševcu, za koju još uvek nije doneta odluka.
19. Dana 13. novembra 2012. godine, Opštinski sud u Uroševcu (rešenje C. br. 66/09) tužbu podnosioca je odbacio kao neblagovremenu.
20. Opštinski sud u Uroševcu, na osnovu odredaba Zakona o udruženom radu, koji se smatrao primenjivim u ovom slučaju, utvrdio je da pošto poslodavac protiv žalbe podnosioca od 8. januara 2002. godine nije doneo odluku u roku od 30 dana, podnosilac je svoju tužbu sudu trebao da podnese 15 dana nakon isteka roka od 30 dana od podnošenja svoje žalbe organima poslodavca. Kao posledica toga, Opštinski sud u Uroševcu je utvrdio da je podnosilac svoju tužbu sudu podneo sa zakašnjenjem od 28 dana.
21. Na rešenje Opštinskog suda u Uroševcu, podnosilac je uložio žalbu.
22. Dana 13. januara 2014. godine, Apelacioni sud (rešenje AC. br. 4792/12) je odbio žalbu podnosioca zahteva kao neosnovanu i potvrdio rešenje Opštinskog suda u Uroševcu (C. br. 66/09 od 13. novembra 2012. godine).
23. Dana 18. februara 2014. godine na rešenje Apelacionog suda, podnosilac je podneo reviziju Vrhovnom sudu zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.
24. Dana 16. jula 2014. godine, Vrhovni sud (rešenje Rev. br. 81/2014) je odbio reviziju podnosioca kao neosnovanu.

25. Vrhovni sud Kosova je potvrdio da je tužba podnosioca pred prvostepenim sudom neblagovremena, i utvrdio je da su prvostepeni i drugostepeni sud pravilno primenili materijalno pravo.

Navodi podnosioca

26. Podnosilac se obraća Sudu sa zahtevom da oceni pitanje blagovremenosti njegove tužbe pred prvostepenim sudom i da predmet vrati na ponovno razmatranje.
27. Podnosilac u svom zahtevu ne precizira koja su mu prava i slobode povređena i koja ustavna odredba posebno potkrepljuje njegov zahtev.

Prihvatljivost zahteva

28. Kako bi bio u stanju da reši zahtev podnosioca, Sud prvo treba da razmotri da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti propisane Ustavom i dalje precizirane Zakonom i Poslovníkom.

29. Sud uzima u obzir član 48. Zakona, koji propisuje:

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

30. Sud se, takođe, poziva na pravilo 36 Poslovníka, koje propisuje:

(2) Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:

[...]

(d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju.

31. Kao što je gore navedeno, podnosilac zahteva se obraća Sudu sa zahtevom da oceni pitanje blagovremenosti njegove tužbe pred prvostepenim sudom, i da predmet vrati na ponovno razmatranje.
32. Sud primećuje da podnosilac zahteva nije zadovoljan uglavnom pravnom kvalifikacijom činjenica i zakona primenjivog od strane redovnih sudova. Pravna kvalifikacija činjenica i primenjiv zakon su pitanja koja spadaju u domen zakonitosti.
33. S tim u vezi, Sud naglašava da nije dužnost Ustavnog suda da se bavi greškama činjenica ili zakona (zakonitost) navodno počinjenim od strane Vrhovnog suda, uključujući i redovne sudove, osim i ako su mogle povrediti prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost).
34. Sud, takođe, primećuje da podnosilac u zahtevu ne naglašava koje mu je pravo povređeno i koji član Ustava potkrepljuje njegov zahtev.

35. Ustavni sud može samo da razmotri da li su dokazi izneti tako da su postupci, gledano u celini, sprovedeni na takav način da je podnosilac zahteva dobio pravično suđenje (vidi, između ostalog, Izveštaj evropske komisije za ljudska prava u slučaju *Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, br. 13071/87, usvojen 10. jula 1991. godine).
36. Sud smatra da podnosilac zahteva nije objasnio kako je i zašto zaključak Vrhovnog suda za „primenjiv zakon u ono vreme“ u njegovom slučaju povredio prava i slobode za koje on tvrdi da su mu povređeni, niti tvrdi nepravičnost i proizvoljnost u postupku.
37. Pored toga, Sud ponavlja da nije njegova dužnost, prema Ustavu, da deluje kao sud četvrtog stepena u vezi sa odlukama donetim od strane redovnih sudova. Uloga je redovnih sudova da tumače i primenjuju relativna pravila procesnog i materijalnog prava (vidi slučaj: *Garcia Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, ESLJP, presuda od 21. januara 1999. godine, vidi i slučaj: br. KI70/11, podnosioci zahteva *Faik Hima, Magbule Hima i Besart Hima*, rešenje o neprihvatljivosti od 16. decembra 2011. godine).
38. Na osnovu gore navedenih razloga, Sud zaključuje da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepio svoju tvrdnju.
39. Dakle, zahtev je očigledno neosnovan, i stoga neprihvatljiv.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 48 i pravilom 36 (2) d) Poslovnika, dana 9. februar 2015. godine jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona; i
- IV. DA PROGLASI da odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Arta Rama-Hajrizi

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani